

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XXVIII. De capitulo spirituali et peregrino qui apparuit ei.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

XXVIII. DE CAPITULO SPIRITUALI ET PEREGRINO QUI
APPARUIT EI.

SOLEBAM multo tempore cum distractione magna mei cordis ingredi capitulum, visitans Dei contemptum et mei ipsius dispendium. Ejeci ergo de corde meo omnem meæ carnis culpabilem affectum; statuens e contra totius pœnæ effectum voluntarie sustinendum; amovi etiam cognatorum et amicorum carnalem amicitiam, et institui persequentium injurias patienter sufferendas. Expuli insuper amorem divitiarum et honorum, quibus mundus [peccator] gloriatur, et introduxi paupertatem *evangelicam* de consilio observandam.

VI. 33.

Et hoc capitulum ingressus est Dominus Jesus Christus, similis [pauperi] peregrino: ad cujus introitum illuminatus est spiritus meus, ut adesse cognoscerem Deum meum, et dixi: Eia, dilecte peregrine, unde venis? Et respondit: De Jerusalem venio, ubi graviter vulneratus sum; ibi sustinui magnam despectionem, pauperiem et passionem, quæ attuli huc ad te. Respondi: Gratias ago tibi, mi Dilecte: hoc enim jam multis experta sum diebus.

Tunc unam simplicem coronam imposuit Dominus capiti meo, dicens: Hæc est corona paupertatis, despectionis, et pœnæ, quæ adhuc est imaginis meæ pulchritudine decoranda. Hoc dicto, peregrinus abiit. [Unde turbata dixi: O væ! væ! mi dilecte peregrine. Utique] cum illo plura colloqui voluissem. Et respiciens sursum, vidi eum similem potenti Domino circumdatum gloria, et deliciis sempiternis. Et dixit: Benedico te et saluto te, pax mea semper sit tecum. Amen.

Audita est vox in qua hæc verba dicta sunt: Ecce venit quæ mundum contempsit, mendacium effugit, veritatem amavit, et me laudans benedixit. Excipiat ergo cum omni honore; stabiliatur in veritate, benedicatur sine fine, induatur decore, coronetur dignitate, sedeat in æterna requie, salutetur omnium linguarum genere, serviat ei omni officio sitate, lætificetur omnium donorum munere.

XXIX. DE PECCATO ET REGNO.

IV. 5.

PECCATUM meum quo a te recessi, Domine, tamquam mons immensus, stat contra me, umbrasque densas operatum est inter me et te, meque æternaliter elongavit a te. Væ mihi et iterum væ! Eia, dilectum bonum, electum præ omnibus, reduc et retraheme ad te *ab omnibus*. Verumtamen futuræ damnationis casus apparet oculis meis, velut ignei draconis os apertum, omni tempore me cupiens absorbere. Eia bonum meum æternum, adjuva me nunc, ut immaculata valeam refluere in te. Domine, mea terrena conversatio est coram me sicut ager spinis plenus et fertilis, et a bonis fructibus vacuus et sterilis. Eia, Domine Jesu Christe, effunde nunc suavem tuæ humanitatis [dulcem] pluviam et calentem tuæ [viventis] divinitatis solem, et prædulcem Sancti Spiritus tui rorem, ut refrigescat molestia cordis mei, *et compleantur consolatione accepta dies luctus mei*. Regnum tuum [æternum, Domine], oculis meis patet simile nuptiis nobilium maximisque gaudiis jubilantium et æternis deliciis convivantium, ubi, [mi dilecte,] amantem sponsam complecteris, amoris avidam sine fine. Domine, omnia dona quæ percepta te sunt in conspectu meo similia plagis peregrinis *ad aures meas*, quoniam humiliat me hic altissimum donum tuum. Respondet cuncta tribuens Deus: Mons tuus liquefiet in amore; inimici tui nullum participium habebunt in te, agrum tuum calor solis splendoribus suis penetrabit, fructusque tuus illæsus permanebit. In regno meo nova sponsa eris, ibique osculabor te dulcissimo oris mei osculo, ut plenitudo divinitatis animam tuam pertranseat, et Trinitatis oculi semper in tuo corde duplici delectentur. Ubi tunc remanebit tristitia tua? Si tunc me mille annis rogaveris, unum suspirium non obtinebis.